

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet

Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg

Dato: 7. august 2015

Under henvisning til Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalgs brev af 6. juli 2015 følger hermed udlændinge-, integrations- og boligministerens endelige svar på spørgsmål nr. 18 (L 2).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Spørgsmål nr. 18:

”Venstres formand Lars Løkke Rasmussen erklærede under en tv-debat om fattigdomsgrænsen med daværende statsminister Helle Thorning-Schmidt under folketingsvalgkampen i 2015, at "jeg kommer aldrig til at føre en politik, der sender børn ned under den grænse" (der henvises til Informations artikel den 9. juni 2015: "Eksperter dumper Løkkes løfte om ikke flere fattige børn" - <http://www.information.dk/535762>). Vil ministeren redegøre for, hvordan det fremsatte lovforslag stemmer overens med denne udtalelse?”

Svar:

Det bemærkes, at statsministerens udsagn ifølge den i spørgsmålet nævnte artikel i Information blev fremført under en debat om indførelse af et loft over ydelser til kontanthjælpsmodtagere. Det tidligere gældende kontanthjælpsloft omfattede - ud over kontanthjælpen - boligstøtte og særlig støtte til blandt andet høje boligudgifter efter lov om aktiv socialpolitik. Dette loft omfattede ikke børne- og ungeydelsen eller et eventuelt børnetilskud.

Forslaget om indførelse af en integrationsydelse til blandt andre nyankomne udlændinge er et led i regeringens straksindgreb på asylområdet, og er som sådan ikke et led i indførelse af et loft.

Det ekspertudvalg, der blev nedsat af den tidligere regering, definerede i 2012 fattigdom som en situation, hvor en person eller

familie ufrivilligt har væsentligt dårligere livsvilkår sammenlignet med den øvrige befolkning, og hvor denne situation skyldes mangel på ressourcer, herunder særligt økonomiske, hvor situationen er vedvarende, og hvor personen eller familien ikke har, eller kun i begrænset omfang har, mulighed for ved egen drift at ændre situationen.

Ekspertudvalget understregede endvidere, at økonomisk fattigdom ikke kan defineres objektivt og entydigt, ligesom der er udfordringer forbundet med at foretage en præcis opgørelse på statistiske data, som afspejler den formelle definition.

Udvalget pegede i sin beretning på en statistisk afgrænsning, som ifølge udvalget primært vil omfatte personer, som ufrivilligt vedvarende er i en meget vanskelig økonomisk situation.

Konkret afgrænses økonomisk fattige som personer, der tre år i træk har

- en relativt lav disponibel indkomst under 50 pct. af medianindkomsten og
- ikke har formue af betydning.

Er personen studerende, eller deler personen husstand med en studerende over 17 år, er vedkommende ikke omfattet af ovenstående.

Udvalget definerer den disponible indkomst som bruttoindkomsten fratrukket personlige skatter (samt fradrag for pensionsindbetalinger). Et element i den disponible indkomst er personlig indkomst, der opgøres som summen af erhvervsindkomsten (tillagt private pensionsudbetalinger samt anden privat indkomst, hovedsagelig i form af børnebidrag) og offentlige overførselsindkomster. I offentlige overførsler indgår sociale pensionsydelse, dagpenge, orlovsydelse, efterløn, uddannelsesstøtte, kontanthjælp, boligstøtte, børnefamilieydelse, ungeydelse og børnetilskud mv.

Det er dermed ikke det enkelte indkomstelement, som fx uddannelseshjælp, kontanthjælp eller integrationsydelse, der kan sættes i forhold til ovennævnte grænse, hvorfor det ikke vil være retvisende at sætte satserne for integrationsydelse i forhold til den fattigdomsgrænse, der refereres til i spørgsmålet.

Modtagere af integrationsydelse vil i varierende omfang kunne være berettiget til øvrige offentlige ydelser. Sådanne tillægsydelse, der vil skulle lægges oven i integrationsydelsen, vil som hovedregel være behovsbestemte. Der kan være tale om generelle ordninger som boligstøtte og økonomisk friplads i daginstitution, og der kan være

tale om specielle ordninger som fx de enkeltydelser, der udbetales efter kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik til eksempelvis rimeligt begrundede enkeltudgifter, midlertidig huslejhjælp, sygebehandling mv.

Desuden bemærkes det, at et af formålene med indførelse af integrationsydelsen er at øge incitamentet til at komme i arbejde. Integrationsydelse er - som uddannelses- og kontanthjælp - en korttidsydelse, og det er derfor ikke retvisende at anlægge den betragtningsmåde, at alle i målgruppen vil befinde sig i integrationsydelsessystemet i længere tid. Nogle vil komme i beskæftigelse, mens andre fx vil modtage uddannelsespålæg og overgå til SU.

Endelig har modtagere af integrationsydelse mulighed for at forbedre deres økonomiske forsørgelsesgrundlag ved at bestå en prøve i dansk og samtidig forbedre deres muligheder for integration og beskæftigelse. For de modtagere af integrationsydelse som på grund af helbredsmæssige forhold ikke vil være i stand til - eller ikke har rimelig udsigt til - at kunne bestå en prøve i dansk er der foreslået en dispensationsordning.

Inger Støjberg

/ Henrik Thomassen